

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 96/14
U Luxembourg, 10. srpnja 2014.

Presuda u predmetu C-138/13
Naime Dogan/Savezna Republika Njemačka

Zahtjev osnovnog poznavanja njemačkog jezika kojim Njemačka uvjetuje izdavanje vize u svrhu spajanja supružnika turskih državljana koji zakonito borave na njezinom državnom području protivan je pravu Unije

Taj zahtjev uveden 2007. nije u skladu s klauzulom mirovanja Sporazuma o pridruživanju s Turskom

U okviru spajanja supružnika državljana trećih zemalja, Njemačka od 2007. za izdavanje vize supružniku koji se želi pridružiti svom bračnom drugu načelno zahtijeva da se on može izraziti na njemačkom jeziku barem jednostavnim riječima. Cilj je toga novog uvjeta sprečavanje prisilnih brakova i promicanje integracije.

N. Dogan, turska državljanka s boravištem u Turskoj, želi se pridružiti svojem suprugu u Njemačkoj. On, koji je također turski državljanin, živi u toj zemlji od 1998. i upravlja društvom s ograničenom odgovornosti u kojem ima većinu udjela te posjeduje boravišnu dozvolu neograničenog trajanja. U siječnju 2012. njemačko je veleposlanstvo u Ankari još jednom odbilo izdati N. Dogan vizu na temelju spajanja obitelji jer nije imala potrebno znanje jezika.

N. Dogan podnijela je tužbu pred Verwaltungsgericht Berlin (berlinski upravni sud, Njemačka). Taj sud postavio je Sudu pitanje o tome je li jezični uvjet koji od 2007. traži Njemačka u skladu s pravom Unije i osobito s klauzulom mirovanja (*standstill*) koja je ugovorena početkom 1970-ih u okviru Sporazuma o pridruživanju s Turskom¹. Ta klauzula zabranjuje uvođenje novih ograničenja u pogledu slobode poslovnog nastana².

Svojom današnjom presudom Sud odgovara kako je mjera nacionalnog prava koja je donesena nakon stupanja na snagu navedenog Dodatnog protokola u dotičnoj državi članici, a koja supružnicima turskih državljana s boravištem u navedenoj državi članici koji žele ući na državno područje te države na temelju spajanja obitelji nameće uvjet prethodnog dokazivanja osnovnog poznavanja službenog jezika te države članice, protivna klauzuli mirovanja iz navedene odredbe.³

Naime, takav jezični uvjet otežava spajanje obitelji postrožujući uvjete za prvi ulazak supružnika turskih državljana na državno područje dotične države članice u odnosu na uvjete koji su bili primjenjivi do stupanja na snagu klauzule mirovanja. Takav propis u smislu navedene klauzule predstavlja novo ograničenje slobode poslovnog nastana turskih državljana.

Sud podsjeća da je spajanje obitelji nužno za omogućivanje obiteljskog života turskih radnika koji sudjeluju na tržištu rada država članica te da pridonosi poboljšanju kvalitete njihova boravka kao i integraciji u tim državama.

¹ Ta se klauzula nalazi u dodatnom protokolu potpisanom 23. studenoga 1970. u Bruxellesu i zaključenom, odobrenom i potvrđenom u ime Europske ekonomske zajednice Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2760/72 od 19. prosinca 1972. o sklapanju Dodatnog protokola i Financijskog protokola potpisanih 23. studenoga 1970. i priloženih Sporazumu o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske te o mjerama potrebnima za njihovo stupanje na snagu (SL L 293, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 54., str. 3.).

² Ta se zabrana ocjenjuje u odnosu na ograničenja koja su postojala u trenutku stupanja klauzule na snagu za dotičnu državu članicu (1. siječnja 1973. u slučaju Njemačke)..

³ Imajući u vidu taj odgovor, Sud ocjenjuje kako nije potrebno razmatrati drugo pitanje koje je postavio Verwaltungsgericht, koje se odnosi na to je li jezični uvjet protivan Direktivi Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 70.).

Naime, na odluku turskog državljanina da se poslovno nastani u državi članici kako bi stabilno obavljao ekonomsku aktivnost moglo bi negativno utjecati to da zakonodavstvo države članice otežava ili onemogućuje spajanje obitelji na način da bi se navedeni državljanin mogao smatrati obveznim odabrati između aktivnosti u dotičnoj državi članici i obiteljskog života u Turskoj.

Naposljetku, iako bi se novo ograničenje moglo uvesti ako bi to bilo opravdano važnim razlogom u općem interesu, i ako bi se njime jamčilo ostvarenje legitimnog cilja i ako ono ne bi prelazilo ono što je nužno za njegovo ostvarenje, Sud smatra da ti uvjeti u ovom slučaju nisu ispunjeni.

U tom pogledu Sud ističe da, pod pretpostavkom da se razlozi koje navodi njemačka vlada, to jest sprečavanje prisilnih brakova i promicanje integracije, mogu smatrati važnim razlozima u općem interesu, ostaje činjenica da nacionalna odredba poput ove koja se odnosi na **jezik, prelazi ono što je nužno** za postizanje cilja, **u mjeri u kojoj izostanak dokaza o dovoljnom poznavanju jezika automatski dovodi do odbijanja zahtjeva za spajanje obitelji, bez uzimanja u obzir posebnih okolnosti svakog slučaja.**

NAPOMENA: Prethodno pitanje omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute pitanje Sudu o tumačenju prava Unije ili o valjanosti akta Unije. Sud ne odlučuje o nacionalnom sporu. Nacionalni sud mora riješiti predmet sukladno odluci Suda. Tom su odlukom jednako vezani i drugi nacionalni sudovi pred kojima bi se moglo pojaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106